

1. Послухайте слова того, що вам каже Господь, о доме Ізраїлів!

2. Так говорить Господь: Не навчайтесь доріг цих народів, і небесних ознак не лякайтесь, бо тільки погани лякаються їх!

3. Бо устами народів марнота вони, божок бо це дерево, з лісу вирубане, і це діло рук майстра сокирою!

4. Сріблом та золотом його прикрашають, цвяхами та молотками прикріплюють їх, і він не захитається.

5. Вони, як опудало на огірковім городі, й безмовні, і конче їх носять, бо не ходять вони. Не бійтеся їх, бо не вчинять лихого, і також учинити добро це не в їхній силі!

6. Такого, як Ти, нема, Господи: Ти великий й велике Ім'я Твоє могутністю!

7. Хто не буде боятись Тебе, Царю народів? Бо Тобі це належить, бо між усіма мудрецьями народів і в усьому їхньому царстві немає такого, як Ти!

8. Вони стали всі разом безумні й безглузді, наука марна оце дерево!

9. Срібна бляха з Таршішу привезена, золото ж з Офіру, праця майстра й руки золотарської, блакить та пурпура їхня одіж, усі вони праця мистців.

10. А Господь Бог правдивий, Він Бог Живий та Цар вічний! Від гніву Його затрясеться земля, і не знесуть Його гніву народи.

11. Отак їм скажіть: боги, що неба й землі не вчинили, погинуть з землі та з-під неба цього!

12. Своєю Він силою землю вчинив, Своєю премудрістю міцно поставив вселенну, і небо напнув Своїм розумом.

13. Як голос Його забринить, у небесах шумлять води, а коли підіймає Він хмари із краю землі, коли блискавки чинить дощем та вітер виводить з криївок Своїх,

14. тоді кожна людина дуріє в своєму знанні, усяк золотар посоромлений через боввана, бо відлив його це неправда, і немає в них духа!...

15. Марнота вони, вони праця на сміх, в час навіщення їх вони згинуть!

16. Не така, як оці, частка Якова, бо Він все вформував, а Ізраїль племено спадку Його, Господь Саваот Його Ймення!

17. Забери із землі свій товар, ти, що сидиш ув облозі!

18. Бо Господь каже так: Ось цим разом Я кину мешканців цієї землі, мов із праші, і притисну їх так, щоб пізнання знайшли...

19. Ой, горе мені з-за нещастя мого, моя рана болюча! А я говорив: це хвороба моя, і знесу я її.

20. Намета мого попустошено і зірвані всі мої шнури. Розійшлись мої діти від мене й нема їх, нема вже кому розтягнути намета мого та повісити завіси мої...

21. Бо пастирі стали безглузді, і вони не звертались до Господа, тому не щастилося їм, і розпорошене все їхнє стадо...

22. Голос звістки: Іде ось, і гуркіт великий з північного краю, щоб юдські міста обернути в спустошення, на мешкання шакалів...

23. Знаю, Господи, я, що не в волі людини дороги її, не в силі людини, коли вона ходить, кермувати своїм кроком.

24. Карай мене, Господи, тільки ж за судом, не гнівом Своїм, щоб не знищити мене!

25. Вилий лютість Свою на народи, що не знають Тебе, та на роди, що Ймення Твого не кликали, що Якова з'їли й пожерли його, і погубили його, а мешкання його опустошили!...